

SDEU dělí první důvod kasačního opravného prostředku do dvou částí, z nichž jedna se týká nerespektování zásady řádného výkonu spravedlnosti a druhá se týká nedodržení zásad nezávislosti a nestrannosti soudu. V souvislosti s první částí SDEU poukazuje na to, že závěry Tribunálu, že SDEU přísluší zastupovat Unii ve výše uvedených řízeních o žalobách na náhradu škody, zjevně vychází z judikatury plynoucí z rozsudku Werhahn Hansamühle a další v. Rada a Komise (63/72 až 69/71, EU:C:1973:121 (dále jen „rozsudek Werhahn a další“)). Řešení zaujaté v této judikatuře spočívá v tom, že pokud Společenství (nyní Unie) má odpovídat za jednání některého z jeho orgánů, zastupuje je před unijním soudem ten orgán (nebo ty orgány), jemuž je přičítáno jednání zakládající odpovědnost. SDEU však tvrdí, že toto řešení by se nemělo uplatnit v projednávané věci, neboť z různých důvodů je výsledek plynoucí z tohoto řešení ve skutečnosti v rozporu se zájmem na řádném výkonu spravedlnosti, který představuje, jak výslovně vyplývá z rozsudku Werhahn a další, *ratio legis* tohoto řešení. V této souvislosti SDEU rovněž podpůrně tvrdí, že nebyl náležitě zohledněn obsah prvního pododstavce článku 317 SFEU a čl. 53 odst. 1) nařízení č. 966/2012⁽¹⁾, podle nichž měl Tribunál přijmout zásadu, že takové škody, jejichž náhrada se požaduje v projednávané věci, by měly být připsány do oddílu rozpočtu Unie týkajícího se Komise.

V rámci druhé části prvního důvodu kasačního opravného prostředku SDEU tvrdí, s odvoláním se na rozsudek SDEU ze dne 10. července 2008, Mihalkov v. Bulharsko (Věc č. 67719/01), že při zjištění, že SDEU měl zastupovat Unii v řízení o žalobě L. Marcuccia na náhradu škody, Tribunál nezohlednil požadavky nezávislosti a objektivní nestrannosti soudu. Vzhledem k tomu, že k jednání zakládajícímu údajnou odpovědnost došlo v rámci výkonu soudních funkcí soudním kolegiem a že soudní kolegium rozhodující v projednávané věci i) náleží k témuž soudnímu orgánu (Tribunál), k jakému náleží soudní kolegium, jemuž bylo přičteno jednání zakládající odpovědnost a ii) tvoří nedílnou součást žalovaného v téže věci (SDEU), s nímž jsou soudci tvořící soudní kolegium profesně spjati, výše uvedené požadavky by byly porušeny, zvláště v případě, kdy takové škody, o jejichž náhradu se žádá v projednávané věci, by měl podle tvrzení Tribunálu nést rozpočet týkající se SDEU.

SDEU dále v rámci **druhého důvodu kasačního opravného prostředku** uvádí, že jelikož napadené usnesení konkrétně nevyvrací argumenty předložené SDEU před Tribunálem, které se zakládaly na obsahu řady rozsudků Soudního dvora – včetně rozsudku *Groupe Gascogne v. Komise* (C-58/12 P, EU:C:2013:770), *Gascogne Sack v. Komise* (C-40/12 P, EU:C:2013:768) a *Kendrion v. Komise* (C-50/12 P, EU:C:2013:771) – je stíženo vadou spočívající v porušení povinnosti uvést odůvodnění.

⁽¹⁾ Nařízení (EU, EURATOM) č. 966/2012 Evropského parlamentu a Rady ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie a o zrušení nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Úř. věst. 2012 L 298, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Symvoulío tis Epikrateias (Řecko) dne 20. února 2015 – Kapnoviomichania Karelia AE v. Ypourgos Oikonomikon (ministerstvo financí)

(Věc C-81/15)

(2015/C 138/56)

Jednací jazyk: řečtina

Předkládající soud

Symvoulío tis Epikrateias

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Kapnoviomichania Karelia AE

Žalovaný: Ypourgos Oikonomikon (ministerstvo financí)

Předběžná otázka

Je třeba směrnici 92/12/EHS ⁽¹⁾, vykládanou s ohledem na obecné zásady unijního práva, zejména zásady účinnosti, právní jistoty a proporcionality, chápat v tom smyslu, že brání tomu, aby bylo v takovém případě, jako je projednávaný případ, použito právní ustanovení členského státu, jako je článek 108 celního kodexu, podle kterého může být za společně a nerozdílně odpovědného za zaplacení správních sankcí v návaznosti na pašování prohlášen oprávněný skladovatel výrobků přepravovaných z jeho skladu s daňovým dozorem v režimu s podmíněným osvobozením od daně a které byly z výše uvedeného režimu neoprávněně vyňaty v důsledku pašování – bez ohledu na to, zda byl v době protiprávního jednání oprávněný skladovatel v souladu s právními předpisy soukromého práva vlastníkem zboží, jakož i bez ohledu na to, zda mezi pachateli, kteří se podíleli na výše uvedeném pašování a oprávněným skladovatelem existoval smluvní vztah, ze kterého lze vyvodit, že pachatelé jednali jako jeho zmocněnci?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 92/12/EHS ze dne 25. února 1992 o obecné úpravě, držení, pohybu a sledování výrobků podléhajících spotřební dani (Úř. věst. L 76, s. 1).

**Kasační opravný prostředek podaný dne 24. února 2015 společností H & R ChemPharm GmbH proti
rozsudku Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 12. prosince 2014 ve věci T-551/08, H &
R ChemPharm GmbH v. Evropská komise**

(Věc C-95/15 P)

(2015/C 138/57)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka): H & R ChemPharm GmbH (zástupci: M. Klusmann a S. Thomas, Rechtsanwälte)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Navrhovatelka navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušit rozsudek Tribunálu (třetího senátu) ze dne 12. prosince 2014 ve věci T-551/08 v celém rozsahu v části, ve které se týká žalobkyně;
- podpůrně, přiměřeně snížit pokutu ve výši 22 milionů eur, která byla žalobkyni uložena v článku 2 napadeného rozhodnutí;
- dále podpůrně, vrátil věc Tribunálu Evropské unie k novému rozhodnutí;
- zrušil náklady ve výši 10 000 eur, které byly uloženy na základě čl. 90 písm. a) jednacího řádu Tribunálu;
- uložil žalovaná náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Kasační opravný prostředek směřuje proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) ze dne 12. prosince 2014 (č. 651533) ve věci T-551/08, H&R ChemPharm GmbH v. Komise, kterým Tribunál zamítl návrh na zrušení rozhodnutí Komise C (2008) 5476 final ze dne 1. října 2008 (věc COMP/39.181 – Svíčkové vosky) v rozsahu, v němž se týká žalobkyně.